

# ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 444

гр. Ловеч , 08.07.2021 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ** в закрито заседание на осми юли,  
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Членове:     ПОЛЯ ДАНКОВА  
                  ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА  
                  ПЛАМЕН ПЕНОВ

като разглежда докладваното от ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА Въззивно частно  
гражданско дело № 20214300500259 по описа за 2021 година

за да се произнесе, съобрази:

## Производство по чл.274,във вр.с чл.413 и чл.78 от ГПК.

Постъпила е частна жалба от „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ЕИК \*\*\*\*\* , със седалище и адрес на управление в гр. \*\*\*\*\* , представлявано от адв. ИВ. Л.-САК, против Разпореждане №416/26.03.2021г., пост.по ч.гр.д.№192/2021г. по описа на РС-Луковит. Обжалва съдебния акт в частта, с която е отхвърлено искането му за присъждане на разноски за заплатен адвокатски хонорар в размер на 300лв. Не се съгласява с извода на районния съд, че представеният договор за правна защита и съдействие не отговаря на нормите на ЗСч. Развива подробни съображения, позовавайки се на ТРеш.№6/2012г. на ОСГТК на ВКС и нормата на чл.78 от ГПК, от които формира извод, че когато възнаграждението е платено в брой, този факт следва да е отразен в договора за правна помощ, като последният бъде приложен по делото. В този случай договорът има характер на разписка, с която се удостоверява, че страната не само е договорила, но и платила адвокатския хонорар. Не приема за основателно поставянето на изискване договорът за правна защита и съдействие да бъде под формата на „адвокатски кочан“. Нито законът, нито дадените разяснения в ТРеш., поставят такова изискване за валидно доказване на извършените разходи. Приложеният договор съдържа всички реквизити и в т.4 изрично е удостоверено, че страните уговарят адвокатско възнаграждение в размер на 300лв., платени в брой в момента на подписването му. Сочи, че евентуалното неизпълнение на изискванията на счетоводното и данъчното законодателство при оформяне на договора е ирелевантно за

преценката дали разноските са реално извършени и подлежат ли на присъждане по реда на чл.78 от ГПК. Възражава,че въпросите дали полученото възнаграждение е фактурирано и осчетоводено, дали предоставената адвокатска услуга е регистрирана и възнаграждението е отчетено като доход, са относими към установяването на административни нарушения и налагане на административни наказания. Доказването на извършеното плащане на адвокатското възнаграждение може да се извърши по различни начини-с документ за банков превод,разписка,която може да е изрична или включена в договора за правна услуга.Обстоятелството дали договорът е оформен като бланка от адвокатски кочан е неотносимо към правото на възстановяване на направените разноски,с оглед формалното му значение на разписка за получена сума и отсъствието на императивна обвързаност на начина на плащане на уговореното възнаграждение с разпоредбите на ЗА(Опр. №192/21.09.2011г.,пост.по т.д.№838/2010г.на II ТО на ВКС). Сочи,че практиката непротиворечиво приема,че непредставянето на договор за правна защита и съдействие от кочан не е пречка да се присъди адвокатско възнаграждение,при положение,че се представят пълномощно и разписка, установяващи реалното плащане.(Опр.№49/16.01.2012г.,пост.по гр.д.№1028/2011г.на III ГО на ВКС). Сочи,че няма законово изискване договорът за правна защита и съдействие да е във формата на „адвокатски кочан“,с отбелязване на серия и номер. Това е възможност и е улеснение на адвоката,а не негово задължение. Действително по см.на ЗСч. договорът за правна защита и съдействие е първичен счетоводен документ и при съставянето му в съответствие с изискванията на ЗСч. има ролята на фактура и служи за отчитане на приходите от извършваната адвокатска дейност. Неизпълнението на това изискване,обаче е въпрос на финансова дисциплина и неспазването на изискванията на ЗСч. не може да бъде основание за отказ да се присъдят разноски. Пзовава се на съдебна практика- Опр.№484/24.06.2014г.,пост.по т.д.№1492/2014г.,I ТО, Опр.№83/06.04.2021г., пост.по т.д.№704/2020г.,II ТО, Опр.№354/14.07.2016г., пост.по д.№2365/2015г.на II ТО).

Пзовава се и на ЗАдвокатурата,който е категоричен,че адвокатът има право на възнаграждение за положения труд(чл.36) и че адвокатското възнаграждение се дължи дори и при липса на договор,като в този случай възнаграждението се определя от Адвокатската колегия (Опр.№430/03.06.2018г., пост. по гр.д.№4116/2018г. на II ГО, Опр. №313/06.07.2018г., пост. по ч.т.д.№1613/2018г. на I ТО, Опр.№15/08.01.2018г., пост.по гр.д. №3144/2017г.на IV ГО на ВКС). Признава,че доводите на РС-Луковит във връзка с отчитане на получения адвокатски хонорар са изключително резонни,но не и в това производство. Лицето, упражняващо свободна професия адвокат може да декларира дохода,получен въз основа на договор за правна защита и съдействие,доколкото в него са указани страните,размер на дохода, основание, дата. Сключването на договор не в утвърдения образец не влияе върху валидността му,а върху убеждението на съда,че уговорената сума е реално платена.Твърди,че заявителят е спазил всички изложени по-горе законови изисквания,като е представил доказателства за реално извършения разход. Акцентира,че съдебната практика,която е цитирал,по силата на чл.130,ал.2 от ЗСВл. е задължителна за органите на съдебната власт и затова следва да се съобразява.

Моли да се отмени обжалваното разпореждане в обжалваната част и се присъди адвокатският хонорар.

Въззивният състав,като съобрази изложеното в частната жалба и доказателствата по ч.гр.д.№192/2021г.по описа на РС-Ловеч, намира за установено следното:

По допустимостта.

Частната жалба е подадена своевременно. Жалбоподателят е уведомен за атакувания съдебен акт на 13.05.2021г.,а частната жалба е подадена на 14.05.2021г.-т.е.в рамките на едноседмичния срок. Подадена е от легитимирана да атакува съдебния акт страна,поради което съдът приема,че е допустима.

Разгледана по същество частната жалба е неоснователна.

Установява се, че от „Състейнъбъл бизнес солюшънс“АД с ЕИК \*\*\*\*\*,със седалище и адрес на управление в гр\*\*\*\*\*,представявано от адв. ИВ. Л.-САК, е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК, срещу М. ИВ. Й. от с.Дерманци,Ловешка област.Образувано е ч.гр.д.№192/2021г.по описа на съда. Предмет е вземане от 45.54лв.-главница и мораторна лихва в размер на 5.29лв.,за периода от 31.01.2020г.(датата на плащане на главницата от заявителя на „А1 България“ЕАД) до 23.03.2021г.(датата на подаване на заявлението),както и законната лихва върху главницата от подаване на заявлението до окончателното изплащане. Вземането произтича от Договор за поръчителство от 07.11.2014г., сключен между „А1 България“ЕАД и „Състейнъбъл бизнес солюшънс“АД,с който последният се е задължил като поръчител да обезпечи задълженията на абонати на мобилния оператор.На 20.11.2018г. е сключен Договор за продажба на изплащане между „А1 България“ЕАД и М. ИВ. Й.,с който е закупил и таблет на изплащане съгласно съставен погасителен план. В т.9.1.2 от договора страните се съгласили,че продавачът има право да обезпечи вземанията си чрез поръчителство от трета страна. Поради неплащане на дължимите суми по договора от страна на М.Й.,съгласно договора за поръчителство Състейнъбъл бизнес солюшънс“АД е изплатило дължимата сума в размер на 45.54лв.

Към заявлението са приложени Договор за продажба на изплащане с № 50540940 от 20.11.2018г., Приемо-предавателен протокол за закупено крайно устройство от 20.11.2018г., пълномощни. Претендира и направените разноски от заплатената държавна такса-25лв.и адвокатско възнаграждение от 300лв. Прилага Договор за правна защита и съдействие от 18.03.2021г. между „Състейнъбъл бизнес солюшънс“АД и адв.Л., в който е уговорено да представлява клиента в производство по чл.410 от ГПК срещу М. ИВ. Й.. Договорено е възнаграждение в размер на 300лв.,като е отразено,че е заплатено изцяло от клиента в брой преди датата на подписване на договора.

С Разпореждане №416/26.03.2021г. РС-Луковит е уважил заявлението за вземането за главница и лихва и отхвърлил претенцията за присъждане на адвокатския

хонорар от 300лв. Съдът е приел, че не е обосновано реалното плащане на хонорара, с оглед липсата на реквизити на договора за правна защита и съдействие съгласно ЗСч.

Окръжен съд Ловеч споделя приетото от РС-Луковит.

Съставът, като съобрази обстоятелството, че упълномощеният представител на заявителя-адвокат, е данъчно задължено лице, намира, че за обосноваване на реално извършен разход, освен правилата на чл.78 от ГПК, са приложими и специалните изисквания на ЗДДФЛ, съотв. ЗСч. Както пред заявителя-, състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД, така и пред пълномощника му-адв. ИВ. Л.-с оглед упражняваната от него дейност, стои изискването за документална обоснованост на извършваната дейност. Направените разходи, съответно приход следва да са счетоводно отразени. Съгласно чл.9, ал.2 от ЗДДФЛ адвокатът има задължение да документира получените доходи, като издава документ, който да отговаря на изискванията на чл.6, ал.1 от ЗСч. След като договорът за правна защита и съдействие има характер на разписка, то спрямо него са поставени и изискванията на чл.6, ал.1 от ЗСч. В случая липсва основен реквизит-номер и серия на договора за правна защита и съдействие, чрез които да се идентифицира и отчете извършената стопанска операция. При уговорения начин на плащане-в брой и размера на сумата не може да се приложи и нормата на чл.6, ал.5 от ЗСч. и приеме за оправдано отстъпление от горното изискване. Касае се за изпълнение на счетоводни стандарти за удостоверяване на реално полученото плащане от данъчно задължени лица. След като се твърди, че такъв разход/приход е направен, той следва да е доказан с приложимите за плащането реквизити, съгл. ЗСч. В този смисъл е прието и в ТРеш. №6/06.11.2013г., пост. по т.д. №6/2012г. на ОСГТК на ВКС, в т.1, където е изложено, че договорът за правна помощ може да служи за разписка за извършеното плащане, с изключение на случаите, когато по силата на нормативен акт е указан специален начин на плащане. Както се посочи по горе -в нормата на чл.9, ал.2 от ЗДДФЛ за адвоката е поставено допълнително изискване за удостоверяване на извършеното в негова полза плащане.

Съставът не споделя възраженията на пълномощника, че се касае за реквизити „за улеснение“ на адвоката, чието неизпълнение може да бъде само основание за административна проверка. Изпълнението на реквизитите за валидност на документа обуславя и доказателствената му сила и конкретно заявлението за реално извършен разход, което тук не е обосновано по надлежен начин.

По изложените съображения съставът намира, че правилно РС-Луковит е отказал да уважи претенцията за адвокатски хонорар и е отхвърлил заявлението в тази част. Разпореждане №416/26.03.2021г., пост. по ч.гр.д. №192/2021г. на РС-Луковит, следва да се потвърди в обжалваната част.

По изложените съображения и на основание чл.274, във вр.с чл.78 от ГПК, Окръжен съд-Ловеч

## ОПРЕДЕЛИ:

**ПОТВЪРЖДАВА** Разпореждане №416/26.03.2021г., постановено по ч.гр.д. №192/2021г. на РС-Луковит, в частта, с която е отхвърлено искането за присъждане на разноси за адвокатски хонорар в размер на 300 лв., като правилно и законосъобразно.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_

3. \_\_\_\_\_